

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2019. évi december hó 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Szekszárdi Törvényszék 6.B.94/2018/16. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a szabadságvesztés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi, egyben a vádlottat 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra is ítéli.

Egyben megállapítja, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Kötelezi a vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült további 71.380 (hetvenegyezer-háromszáznyolcvan) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás

A Szekszárdi Törvényszék a 2019. február 20-án kihirdetett 6.B.94/2018/16. számú ítéletével vádlottbüntetőjogi felelősségét a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntetében állapította meg. Ezért 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. A büntetés végrehajtásának utólagos elrendelése esetén megállapította, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség a vádlott terhére súlyosítás: a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzése és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása végett fellebbezett.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában, továbbá a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján - a bejelentett jogorvoslati kérelmet fenntartva - a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzésére és a vádlottal szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására tett indítványt.

A nyilvános ülésen a vádlott és a védő az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590.§ (3) bekezdése alapján - figyelemmel az (5) bekezdésére is - a jogorvoslattal megtámadott elsőfokú ítéletnek csupán a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül, mely azonban a Be. 590.§ (7) bekezdése szerint hivatalból kiterjedt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.

Ez egyben azt is jelentette, hogy a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta az ítélet, így különösen az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottságát. Ez azonban nem képezte akadályát annak, hogy a vádlott Be. 561.§ (3) bekezdés b) pontjában meghatározott személyi körülményeiben bekövetkezett változásokat a másodfokú bíróság az ügydöntő határozatban rögzítse, ezért az ítéletnek ezt a részét a védő által becsatolt születési anyakönyvi kivonat, továbbá a másodfokú bíróság által beszerzett erkölcsi bizonyítvány adatai alapján az alábbiakkal egészítette ki:

- Az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően a Szekszárdi Járásbíróság a 2019. évi március hó 4. napján jogerőre emelkedett 31.B.28/2019/5. számú ítéletével vádlottat a Btk. 176.§ (1) bekezdésében meghatározott kábítószer-kereskedelem büntette miatt 2 év 6 hó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.
- 2019. július 25-én megszületett a vádlott gyermeke....., akit saját háztartásában gondoz.

A törvényszék az eljárása során a büntetőeljárási szabályokat betartotta, melyre figyelemmel a Be. 607.§ (1) bekezdésében, illetve a Be. 608.§ (1) bekezdésében rögzítettek szerint nem volt helye az ítélet hatályon kívül helyezésének.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is mindenben megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

Helytállóan hivatkozott arra is, hogy a cselekmény elkövetésekor hatályos törvény a vádlott cselekményére kettő évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés kiszabását rendeli el, melynek a Btk. 80.§ (2) bekezdése szerinti középértéke öt évi szabadságvesztés.

A büntetés kiszabásánál irányadó tényezőket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel, és azokat a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte.

Egyetértve a fellebbezési főügyész e körben tett észrevételével, a vádlott terhére helyesen azt kellett súlyosító körülményként figyelembe venni, hogy a cselekményt két büntetőeljárás hatálya és próbára bocsátás próbaideje alatt követte el. Mindebből a vádlott személyében rejlő fokozottabb társadalomra veszélyességre vonható következtetés, hiszen az sem tartotta vissza az újabb bűncselekmény elkövetésétől, hogy két másik büntetőeljárás is folyik ellene, illetve az sem, hogy a próbaidő alatt történő újabb bűncselekmény elkövetése okán büntetést szabnak ki vele szemben.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság abban sem, hogy a közeli hozzátartozónak minősülő, alvó (védekezésre képtelen) személy sérelmére történő elkövetés ténye a bűncselekmény tárgyi súlyát emeli. Helyesen értékelte továbbá súlyosító körülményként a vádlott terhére a cselekmény elkövetésekor fennálló ittas állapotát.

Osztotta a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészségnek azt az álláspontját is, mely szerint nem értékelhető a vádlott javára a cselekményét követő azonnali segítségnyújtása.

A Btk. 10.§ (5) bekezdésére figyelemmel ugyanis éppen e magatartása miatt minősül a vádlott cselekménye a Btk. 160.§ (1) bekezdése szerinti emberölés bűntettének kísérlete *helyett* a Btk. 164.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés I. fordulata szerint büntetendő életveszélyt okozó testi sértés bűntettének. Ekként a vádlott segítő magatartásának javára történő figyelembevétele a kétszeres értékelés tilalmába ütközne.

Az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése után bekövetkezett változás miatt nem a vádlott várandós állapotát, hanem azt kellett javára értékelni, hogy 2019. július 25-én megszületett kiskorú gyermekét saját háztartásában gondozza. Helyesen hivatkozott emellett arra az elsőfokú bíróság, hogy a beismerő vallomásán, megbánó magatartásán és a sértett megbocsátásán túl az eshetőleges szándéka is enyhítő körülmény. Ekként kellett értékelni a sértettnél bekövetkezett életveszély közvetett jellegét is.

A védő álláspontjával szemben ugyanakkor helytállóan utalt arra, hogy a vádlottnál fennálló személyiségzavar enyhítő körülményként nem vehető figyelembe, hiszen az a beszámítási képességét nem befolyásolta, így az nem éri el az elmebetegség szintjét.

A fentiekben rögzítettekre figyelemmel a másodfokú bíróság maga is arra az álláspontra helyezkedett, hogy az enyhítő körülmények jelentős száma a szabadságvesztés mértékének a törvényi minimumban történő meghatározására adhat lehetőséget. Ez szükséges, de egyben elégséges is a Btk. 79.§-ában meghatározott büntetési célok eléréséhez.

Ugyanakkor a súlyosító körülmények nagy nyomatékára, az alvó személlyel szembeni elkövetésre és a vádlott személyében rejlő fokozottabb társadalomra veszélyességre is figyelemmel a másodfokú bíróság úgy látta, hogy a vádlottal szemben a büntetési célok kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés kiszabásával érhetők el; ezért mellőzte e büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést.

Emellett az ítélőtábla a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlottat méltatlannak találta arra, hogy a közügyekben részt vegyen, ezért azok gyakorlásától a Btk. 61.§ (1) bekezdése alapján határozott időre eltiltotta, melynek tartamát a Btk. 62.§ (1) bekezdése alapján kettő évben határozta meg.

Következésképpen a büntetés súlyosítását célzó ügyészégi fellebbezés eredményre vezetett.

A kiszabott szabadságvesztésből a vádlott a Btk. 38.§ (2) bekezdésének a) pontjára figyelemmel legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság tanú 4tanú útiköltségének 71.380 forintban történő megállapításáról szóló végzése csupán az ítéletének kihirdetését követően vált véglegessé, ezért arról az ügydöntő határozatában nem rendelkezhetett. E bűnügyi költséget - büntetőjogi felelősségének megállapítása okán -

a Be. 574.§ (1) bekezdése alapján a vádlottnak kell viselnie, ezért az ítélőtábla kötelezte e költség megfizetésére is.

Az elsőfokú bíróság egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó egyéb rendelkezései is törvényesek voltak.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogorvoslattel megtámadott ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Pécs, 2019. december 17.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró,
Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Szekszárdi Törvényszék 6.B.94/2018/16. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.30/2019/10. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2019. évi december hó 17. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Tóth Sándor s.k.

a tanács elnöke